

Sygn. akt I C 2479/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 3.482,02 (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt dwa 02/100) złotych z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od kwoty 2.941,58 za okres od dnia 17 maja 2017 r. do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 521,54 złotych za okres od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 117 (sto siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 2479/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. K. na swoją rzecz kwoty 4000,30 zł wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 3338,15 zł od dnia 17 maja 2017 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 521,54 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy bankowej, na mocy której powód udzielił pozwanemu pożyczki, który miał zostać spłacany w ratach. Pozwany nie spłacił należności, wskutek czego bank wypowiedział pozwanemu umowę, stawiając całą wierzytelność w stan wymagalności.

Na dochodzoną pozwem kwotę składają się:

- 3338,15 zł tytułem niespłaconego kapitału;

- 521,54 zł tytułem odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień sporządzenia pozwu, tj. 16 maja 2017 r. wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi na podstawie art. 482 k.c.;

- 121,71 zł tytułem kosztów monitów i upomnień,
- 18,90 zł tytułem opłat za pakiet usług bankowych.

Pozwany D. K. nie stawił się na rozprawie, nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 stycznia 2016 r. pozwany zawarł z powodem umowę o kredyt gotówkowy, zgodnie z którą pozwanemu został udzielony kredyt w wysokości 2600 zł na cele konsumpcyjne, kredyt w wysokości 3338,15 zł na spłatę zobowiązań finansowych pozwanego wobec Banku, opłata z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia wyniosła 396,57 zł, środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji Banku wyniosły 333,48 zł.

Kredytobiorca miał dokonywać spłat w 24 ratach do 20 dnia każdego miesiąca począwszy od lutego 2016 r.

W umowie kredytu nie wskazano sumy przekazanej ubezpieczycielowi tytułem składki ubezpieczenia. Kredytobiorcy nie wydano polisy ubezpieczeniowej.

W załączniku do umowy wskazano wysokość opłat windykacyjnych na rzecz powoda.

(dowód: umowa – k. 7 - 8)

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości.

W niniejszej sprawie powód opierał swoje roszczenie na zapisach umowy łączącej go z pozwanym, na podstawie której pozwany zobowiązany był do zwrotu kwoty pożyczki oraz całkowitych kosztów pożyczki, z uwzględnieniem odsetek, kosztów windykacyjnych oraz składki ubezpieczeniowej.

Odpowiedzialność pozwanego względem powoda wynika z art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U.2011.126.715), w której przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, w zw. z art. 720 k.c., z którego wynika obowiązek zwrotu przez pożyczkobiorcę otrzymanych sum.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwany nie zwrócił kwoty wynikającej z umowy pożyczki pieniężnej, obowiązek zwrotu zadłużenia nie budzi wątpliwości co do zasady.

Jak wynika z przepisu art. 5 pkt 8 ustawy o kredycie konsumenckim, całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta stanowi sumę całkowitego kosztu kredytu i całkowitej kwoty kredytu. Z kolei w pkt 6 tego artykułu wskazano, że całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności: odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz koszty usług dodatkowych w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu, z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta.

Uwzględniając przedstawione okoliczności, obowiązek zwrotu przez pozwanego kwoty pożyczki, wynikający wprost z przepisu art. 720 k.c. nie budzi zastrzeżeń co do zasady.

Przy zawarciu wskazanej w części faktograficznej umowy powód zajmował dominującą pozycję względem pozwanego i na tej podstawie zawarł z pozwanym umowę zawierającą obowiązek poniesienia zryczałtowanych opłat windykacyjnych oraz umowę ubezpieczenia na życie.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie, w zakresie zawarcia umowy ubezpieczenia, bez potwierdzenia odprowadzenia składki w wysokości 396,57 zł umowa jest nieważna. Tak ustalona przez powoda opłata, bez wykazania, że faktycznie pozwany został objęty ochroną ubezpieczeniową określonego ubezpieczyciela jednoznacznie jawi się jako nienależna próba nałożenia na konsumenta dodatkowych obciążeń przy pożyczkach, co z kolei nie jest dozwolone w świetle ustawy o kredycie konsumenckim i narusza właśnie wspomniane zasady współzycia społecznego.

W treści umowy nie wskazano dokładnie zdarzenia ubezpieczeniowego. Dla skuteczności umowy winno ono być szczegółowo wskazane, a pozwanemu należałoby wydać polisę ubezpieczeniową. Skoro zatem brak szczegółowych wiadomości co do treści ewentualnie zawartej umowy ubezpieczenia uznać należało, że wskazana opłata (396,57 zł) stanowiła dodatkowe, nieuzasadnione koszty, stanowiąc obejście przepisów o odsetkach, a tym samym, na zasadzie art. 58 § 3 k.c. postanowienia umowne w tym zakresie były nieważne.

Podobnie Sąd uznał w wypadku kosztów windykacyjnych, których powód dochodził w kwocie 121,71 zł na podstawie Tabeli Opłat. W jej treści przewidziano poszczególne opłaty za dokonanie poszczególnych czynności. Powód przewidywał pobieranie opłat za wysyłkę pism, co do których nie wykazał, aby faktycznie je sporządził lub wysłał pozwanemu. Niezależnie od tego, powód nie przedstawił faktycznie poniesionych w związku z działaniami windykacyjnymi kosztów. Wskazane postanowienie w przedmiocie zryczałtowanych kosztów windykacyjnych stanowi zatem niedozwoloną klauzulę umowną i jako takie nie wiąże żadnej ze stron umowy. Podobnie wypowiedział się Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 27 kwietnia 2012r., wydanym w sprawie XVII Amc 5533/11 (MSiG 2012/211/14284), gdzie uznał za niedozwoloną i zakazał stosowania klauzuli wzorca umowy o treści „za pisemne wezwanie pobiera się zryczałtowaną opłatę w kwocie 20 zł”.

Z tego względu roszczenie powoda co do kwoty 121,71 zł zostało oddalone. Zdaniem Sądu opłaty windykacyjne naliczone przez powoda nie znalazły odzwierciedlenia w rzekomo podjętych przez niego działaniach. Zastosowanie takich opłat stanowi zatem próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych a żądanie pozwu w tym zakresie podlega oddaleniu. Powód prowadzący działalność gospodarczą w zakresie udzielania kredytów winien kwalifikować koszty dochodzenia roszczeń jako zwykle koszty własnej działalności, bez ich przerzucania na konsumenta.

Sumując całą kwotę pożyczki zasądzeniu podlegała kwota 3482,02 zł, w tym kwota kapitału 2941,58 zł, od której należało zasądzić odsetki maksymalne za opóźnienie oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie do kwoty 521,54 zł stanowiącej skapitalizowane odsetki umowne i karne (pkt I wyroku). Sąd uznał jednocześnie, że nawet w sytuacji poniesienia określonych kosztów windykacyjnych przez powoda, znalazły one pokrycie w pozostałej kwocie odsetek umownych od kwoty składki ubezpieczeniowej, w zakresie, w jakim Sąd powództwa nie oddalił.

W pozostałym zakresie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, powództwo podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 100 zd. 2 k.p.c., albowiem powództwo oddalone zostało jedynie w nieznacznym jego zakresie (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV wyroku).

Z tych powodów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/-/ SSR Paweł Juszczyzyn